

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2019)0118

Mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. februar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng (COM(2018)0373 – C8-0228/2018 – 2018/0198(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0373),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0228/2018),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 19. september 2018¹,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 5. december 2018²,
- der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A8-0414/2018),

¹ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 124.

² EUT C ...

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2018)0198

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. februar 2019 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) /... om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

¹ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 124.

² EUT C ...

³ Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2019.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), stk. 3, er det fastsat, at der ud over de fonde, der er omhandlet i stk. 1 i nævnte artikel, kan vedtages særlige aktioner med henblik på at nå det mål om økonomisk og social samhørighed, der er opstillet i TEUF. En harmonisk udvikling af hele Unionens territorium og en styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed forudsætter en styrkelse af det territoriale samarbejde. Med henblik herpå bør der vedtages de fornødne foranstaltninger for at forbedre betingelserne for gennemførelse af aktioner vedrørende territorielt samarbejde.
- (2) I artikel 174 i TEUF anerkendes grænseregionernes udfordringer, og det fastslås, at Unionen, når den udvikler og fortsætter sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, skal lægge særlig vægt på disse regioner. Som følge af det øgede antal af land- og søgrænser har Unionen og dens umiddelbare naboer i Den Europæiske Frihandelsammenslutning ("EFTA") 40 indre landgrænser.

(2a) For at forbedre tilværelsen for borgere i grænseoverskridende regioner ved søgrænser eller i grænseoverskridende regioner mellem medlemsstaterne og tredjelande bør anvendelsen af denne forordning og anvendelsen af mekanismen til at imødegå retlige og administrative hindringer udvides til alle grænseregioner i Unionen under overholdelse af EU-retten. [Ændring 1]

(3) I sin meddelelse "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner"⁴ ("meddelelsen om grænseregioner") gjorde Kommissionen gældende, at den europæiske integrationsproces inden for de seneste årtier har bistået de indre grænseregioner med at udvikle sig hovedsageligt fra randområder til områder med vækst og muligheder. Fuldførelsen af det indre marked i 1992 betød en stigning i EU's produktivitet og en reduktion af omkostningerne gennem afskaffelsen af toldformaliteter, harmonisering eller gensidig anerkendelse af tekniske forskrifter og lavere priser som følge af konkurrence; samhandelen inden for Unionen er steget med 15 % inden for 10 år, og der er skabt yderligere vækst og ca. 2,5 mio. flere arbejdspladser.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner (COM(2017)0534).

- (4) Meddelelsen om grænseregioner har også dokumenteret den omstændighed, at der stadig findes en række juridiske barrierer i grænseregioner, især vedrørende sundhedsydelser, arbejdsmarkedslovgivning, beskatning, erhvervsudvikling og hindringer i forbindelse med forskellige administrative kulturer og nationale lovgivninger. Hverken finansiering til europæisk territorielt samarbejde eller institutionel støtte til samarbejde mellem de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er) er tilstrækkelig i sig selv til at imødegå disse barrierer, som udgør reelle hindringer for et effektivt samarbejde.

- (5) Siden 1990 har programmerne i henhold til målet om det europæiske territoriale samarbejde, bedre kendt som "Interreg"⁵, støttet grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i EU's grænseregioner, herunder også i regioner, der grænser op til EFTA-lande. Der er finansieret tusindvis af projekter og initiativer, der har bidraget til at forbedre den europæiske integration. De vigtigste resultater af Interreg-programmerne omfatter: øget tillid, bedre netværksmuligheder, bedre miljø, bedre sundhed og økonomisk vækst. Med alt fra mellemfolkelige projekter til infrastrukturinvesteringer og støtte til institutionelle samarbejdsinitiativer har Interreg gjort en reel forskel for grænseregionerne og bidraget til deres omstilling. Interreg har også støttet samarbejde om visse søgrænser. Dog er retlige hindringer langt mindre aktuelle for søgrænseregioner som følge af den fysiske umulighed for at passere grænsen dagligt eller flere gange om ugen med henblik på arbejde og uddannelse, indkøb, brug af faciliteter og tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse eller en kombination heraf eller i tilfælde af en hurtig katastrofeindsats.

⁵ Fem programmeringsperioder af Interreg har efterfulgt hinanden: Interreg I (1990-1993), Interreg II (1994-1999), Interreg III (2000-2006), Interreg IV (2007-2013) og Interreg V (2014-2020).

- (6) Økonomisk støtte gennem Interreg til grænseoverskridende samarbejde er blevet suppleret af EGTS'erne, der er blevet oprettet siden 2006 i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006⁶. I henhold til artikel 7, stk. 4, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1082/2006 kan EGTS'er imidlertid ikke udøve lovgivningsmæssige beføjelser for at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng.
- (7) Kommissionen henviser i sin meddelelse om grænseregioner blandt andre foranstaltninger til et initiativ, der blev iværksat under det luxembourgiske formandskab i 2015: En række medlemsstater overvejer i øjeblikket fordelene ved et nyt instrument, som vil forenkle grænseoverskridende projekter ved på frivillig basis og med de ansvarlige kompetente myndigheders samtykke at gøre det muligt at anvende én medlemsstats bestemmelser i nabomedlemsstaten. Dette vil gælde for et enkelt projekt eller en enkelt foranstaltning af begrænset varighed, som er knyttet til en grænseregion og er iværksat af lokale og/eller regionale myndigheder.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde ("EGTS") (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

- (8) Selv om der allerede findes en række effektive mekanismer for grænseoverskridende samarbejde på mellemstatsligt, regionalt og lokalt niveau i visse regioner af Unionen, dækker de langt fra alle EU's *Unionens* grænseregioner. For at supplere de eksisterende systemer, er det derfor nødvendigt at etablere en frivillig mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i alle grænseregioner ("mekanismen"), ***men dette er ikke til hinder for, at der oprettes alternative sammenlignelige mekanismer i henhold til de særlige behov på nationalt, regionalt eller lokalt niveau.*** [Ændring 2]
- (9) Under hensyntagen til den forfatningsmæssige og institutionelle struktur i medlemsstaterne ~~bør~~ ***er*** anvendelsen af mekanismen ~~være~~ frivillig ~~før de grænseregioner i en given medlemsstat, hvor der findes en anden effektiv mekanisme, eller hvor en sådan kan etableres med nabomedlemsstaten.~~ Den bør omfatte to mulige foranstaltninger: indgåelsen af en europæisk grænseoverskridende forpligtelse ("forpligtelsen") eller undertegnelsen af en europæisk grænseoverskridende erklæring ("erklæringen"). ***Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge at anvende et instrument, som de anser for at være mere fordelagtigt.*** [Ændring 3]

- (9a) *De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, lande, enheder eller regioner bør i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige og retligt definerede særlige kompetencer vedtage den foreslåede juridiske ad hoc-løsning, før de indgår og undertegner forpligtelsen eller undertegner erklæringen i medfør af denne forordning. [Ændring 4]*
- (10) Forpligtelsen bør være selveffektuerende, dvs. at i henhold til indgåelsen af forpligtelsen skal visse retlige bestemmelser fra en medlemsstat anvendes på nabomedlemsstatens territorium. Det bør også accepteres, at medlemsstaterne vedtager en retsakt, der giver mulighed for indgåelse af en forpligtelse for at undgå, at national lovgivning, der formelt er vedtaget af et lovgivende organ, fraviges af en anden myndighed end dette lovgivende organ i strid med retssikkerhed og gennemsigtighed eller begge dele.

- (11) Erklæringen vil dog stadig kræve en lovgivningsprocedure i medlemsstaten. Den myndighed, der udsteder erklæringen, bør formelt angive, at den inden en bestemt tidsfrist vil udløse en lovgivningsprocedure, der er nødvendig for at ændre den normalt gældende nationale lovgivning, og anvende lovgivningen fra en nabomedlemsstat som en udtrykkelig undtagelse ***med henblik på at imødegå hindringer for gennemførelsen af fælles grænseoverskridende projekter.***
[Ændring 5]
- (12) Retlige hindringer rammer overvejende personer, som interagerer ved landgrænser, ***herunder grænsearbejdere,*** eftersom disse passerer grænsen dagligt eller ugentligt. For at koncentrere virkningen af denne forordning på de regioner, der er tættest på grænsen, og som har størst mulig integration og samspil mellem nabomedlemsstater, bør denne forordning derfor gælde grænseoverskridende regioner, hvorved forstås det territorium, der er dækket af ~~nabolande i grænseregioner~~ ***nabogrænseregioner langs med land- eller søgrænser*** i to eller flere medlemsstater på NUTS 3-regionsniveau⁷. Dette bør ikke ~~forhindre~~ ***være til hinder for, at*** medlemsstaterne i ~~også at anvende~~ ***på frivillig basis over for alle de berørte parter også anvender*** mekanismen på andre ~~søgrænser og ydre grænser end dem, der grænser op til EFTA-lande.~~ [Ændring 6]

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

- (13) Med henblik på at samordne de forskellige myndigheders opgaver, som i nogle medlemsstater omfatter nationale og regionale lovgivende organer inden for en given medlemsstat og mellem en eller flere nabomedlemsstater, bør hver medlemsstat, ~~der vælger mekanismen,~~ være forpligtet til at oprette et nationalt og i givet fald flere regionale grænsekoordinationspunkter og definere deres opgaver og kompetencer i de forskellige trin af mekanismen; det skal omfatte indledning, indgåelse, gennemførelse og overvågning af forpligtelser og erklæringer. **[Ændring 7]**
- (14) Kommissionen bør oprette et koordinationspunkt på EU-plan, som annonceret i meddelelsen om grænseregioner. Dette koordinationspunkt bør samarbejde med de forskellige nationale og, hvor det er relevant, regionale grænsekoordinationspunkter. Kommissionen bør oprette og vedligeholde en database over forpligtelser og erklæringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁸.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (15) Denne forordning bør fastsætte proceduren for indgåelse af en forpligtelse og udstedelse af en erklæring og udførligt beskrive de forskellige trin; udarbejdelse og indgivelse af et initiativdokument, en foreløbig analyse foretaget af den medlemsstat, som skal anvende de retlige bestemmelser fra nabomedlemsstaten, udarbejdelse af den forpligtelse eller erklæring, der skal indgås, og endelig indgåelsesproceduren både for forpligtelsen og erklæringen. De elementer, der skal dækkes af initiativdokumentet, udkastet og de endelige forpligtelser og erklæringer, bør også fastlægges nærmere samt de relevante tidsfrister.

- (16) Denne forordning bør især også fastlægge, hvem der kan være initiativtager til et fælles projekt. Da mekanismen forventes at forbedre gennemførelsen af fælles grænseoverskridende projekter, bør den første gruppe være organer, der kan tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre et sådant fælles projekt. Udtrykket projekt skal forstås i bred forstand og omfatte både en specifik infrastruktur eller en række aktiviteter knyttet til et bestemt territorium eller begge dele. For det andet bør en lokal eller regional myndighed, der befinder sig i en bestemt grænseoverskridende region, eller som udøver offentlige beføjelser i denne grænseoverskridende region, have beføjelse til at tage initiativ til at anvende national lovgivning, der udgør en hindring, men hvor ændringen eller fravigelsen af denne lov ligger uden for myndighedens institutionelle kompetence. For det tredje bør organer oprettet med henblik på grænseoverskridende samarbejde, som befinder sig i, eller som i det mindste delvist dækker en bestemt grænseoverskridende region, herunder EGTS'er, eller lignende organer, der har til opgave at organisere grænseoverskridende udvikling på en struktureret måde, kunne være initiativtager. Endelig bør organer, der er specialiseret i grænseoverskridende samarbejde, som også kan have kendskab til midler til effektiv imødegåelse, der anvendes i andre dele af Unionen i lignende sager, også kunne iværksætte et initiativ. Med henblik på at skabe synergi mellem organer, der er direkte berørt af hindringen, og organer, som generelt er eksperter i grænseoverskridende samarbejde, kan alle grupper iværksætte mekanismen i fællesskab.

- (17) Den vigtigste aktør i de medlemsstater, som anmodes om at indgå en forpligtelse eller udstede en erklæring, bør være den respektive nationale eller det respektive regionale grænsekoordinationspunkt, der skal samarbejde med alle kompetente myndigheder i medlemsstaten og med modparten i nabomedlemsstaten. Det bør også klart fastlægges, at grænsekoordinationspunktet kan afgøre, om en procedure, der fører til indgåelse af en forpligtelse eller udstedelse af en erklæring, skal iværksættes, eller om der allerede er fundet en løsning på en eller flere retlige hindringer, der vil kunne anvendes. På den anden side bør det også fastlægges, at den medlemsstat, hvis retlige bestemmelser skal anvendes i den anden medlemsstat, kan afvise en sådan anvendelse uden for dens territorium. Enhver afgørelse bør *behørigt* begrundes og meddeles *alle partnerne rettidigt*. [Ændring 8]
- (18) Denne forordning bør fastlægge nærmere bestemmelser for gennemførelse, anvendelse og overvågning af de forpligtelser og erklæringer, der skal indgås og undertegnes.

- (19) Gennemførelsen af en selveffektuerende forpligtelse bør omfatte anvendelsen af en anden medlemsstats nationale bestemmelser, *når fælles projekter gennemføres*. Dette bør betyde enten ændring af juridisk bindende forvaltningsakter, der allerede er vedtaget i overensstemmelse med "normalt" gældende national lovgivning, eller, hvis dette endnu ikke er sket, vedtagelse af nye forvaltningsakter baseret på lovgivningen i en anden medlemsstat *inden for en frist, som alle parter er blevet enige om, så fælles projekter kan iværksættes rettidigt*. Hvis flere myndigheder hver især er kompetente for forskellige aspekter af en kompleks retlig hindring, bør forpligtelsen ledsages af en tidsplan for hvert enkelt aspekt. Under overholdelse af nærhedsprincippet bør vedtagelse og fremsendelse af ændrede eller nye forvaltningsakter følge den nationale lovgivning om administrative procedurer.

[Ændring 9]

- (20) Gennemførelsen af erklæringer bør hovedsageligt bestå i udarbejdelse og indgivelse af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af den gældende nationale lovgivning eller om fravigelse heraf. Når disse ændringer eller fravigelser er vedtaget, bør de offentliggøres og derefter gennemføres ligesom forpligtelserne gennem ændring og vedtagelse af retligt bindende forvaltningsakter.

- (21) Baseret på de retligt bindende retsakter bør det overvåges, at de berørte parter forpligtelser og rettigheder overholdes. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, om denne overvågning overdrages til myndighederne i den medlemsstat, der har overført sine retlige bestemmelser, da de pågældende myndigheder er mere fortrolige med disse regler, eller om denne overvågning overdrages til myndighederne i den medlemsstat, hvor de pågældende bestemmelser anvendes, da disse myndigheder er mere fortrolige med det resterende retssystem i de forpligtende medlemsstater og den lovgivning, de berørte parter er omfattet af.

- (22) Beskyttelsen af fysiske personer bosat i grænseoverskridende regioner, som er direkte eller indirekte berørt af anvendelsen og overvågningen af en forpligtelse og den ændrede lovgivning i medfør af en erklæring, og som mener sig krænket ved handlinger eller undladelser i forbindelse med anvendelsen, bør præciseres. Både for forpligtelser og erklæringer vil nabomedlemsstatens lovgivning blive anvendt i den forpligtende medlemsstat som en integreret del af dens egen lovgivning, og retsbeskyttelsen bør derfor være underlagt retsinstanserne i de forpligtende medlemsstater, også når personerne har deres lovlige bopæl i den overførende medlemsstat. Det samme princip bør gælde for domstolsprøvelse over for de medlemsstater, hvis forvaltningsakt anfægtes. Der bør dog anvendes en anden tilgang for domstolsprøvelse i forbindelse med overvågning af anvendelsen af en forpligtelse eller en erklæring. Når en myndighed fra den overførende medlemsstat har accepteret at overvåge anvendelsen af den forpligtende medlemsstats ændrede retlige bestemmelser og kan handle over for personer bosat i den grænseoverskridende region på vegne af myndigheder i den forpligtende medlemsstat, men i eget navn, bør de kompetente retsinstanser være instanserne i den medlemsstat, hvor disse personer har deres lovlige bopæl. Hvis den kompetente overførende myndighed til gengæld ikke kan handle i eget navn, men på vegne af den kompetente forpligtende myndighed, bør de kompetente retsinstanser være instanserne i den forpligtende medlemsstat, uanset personens lovlige bopæl.

- (23) Denne forordning bør fastsætte bestemmelser for gennemførelse, overvågning af dens anvendelse og for medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til deres nationale gennemførelsesbestemmelser.
- (24) For at oprette en database i henhold til artikel 8 7 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastlægge regler for dens drift, beskyttelse af data og den model, der skal anvendes, når der indgives oplysninger af grænsekoordinationspunkterne om gennemførelsen og anvendelsen af mekanismen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁹. Af praktiske og koordineringsmæssige hensyn bør "Koordinationsudvalget for de Europæiske Struktur- og Investeringsfonde" være det kompetente udvalg for vedtagelsesproceduren for gennemførelsesretsakter. **[Ændring 10]**
- ~~(25) De nationale gennemførelsesbestemmelser skal specificere, hvilke grænseregioner i en given medlemsstat der er omfattet af forpligtelsen eller erklæringen. Kommissionen kan på denne baggrund vurdere, om medlemsstaten har valgt en anden mekanisme for den grænse, der ikke er nævnt. **[Ændring 11]**~~

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(26) Forordningen respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), retten til uddannelse (artikel 14), erhvervsfriheden og retten til at arbejde (artikel 15), herunder frihed til at søge beskæftigelse, arbejde, etablere sig og levere tjenesteydelser i alle medlemsstaterne, friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16), adgangen til social sikring og social bistand (artikel 34), adgangen til sundhedsbeskyttelse (artikel 35) og , adgangen til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (artikel 36) **og et højt miljøbeskyttelsesniveau i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling (artikel 37).**

[Ændring 12]

(27) Betingelserne for territorielt samarbejde bør etableres i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Medlemsstaterne har iværksat individuelle, bilaterale eller endog multilaterale initiativer til at imødegå retlige grænsehindringer. Disse mekanismer findes imidlertid ikke i alle medlemsstater eller for alle grænser i en given medlemsstat. Finansieringsinstrumenterne (især Interreg) og de juridiske instrumenter (især EGTS'erne), der findes på EU-plan, har hidtil ikke været tilstrækkelige til at imødegå retlige grænsehindringer i hele Unionen. Målsætningerne for den foreslåede foranstaltning kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hverken på centralt plan eller på regionalt og lokalt plan, men kan på grund af omfanget eller virkningerne af den foreslåede handling bedre gennemføres på EU-plan. Yderligere handling fra Unionens side er derfor nødvendig.

(28) I medfør af proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 4, i TEU, bør indholdet og formen af Unionens handling ikke gå videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne. Anvendelsen af den særlige mekanisme, der etableres i henhold til denne forordning ***med henblik på at imødegå retlige hindringer i grænseoverskridende regioner***, er frivillig ***og forhindrer på ingen måde, at der anvendes alternative sammenlignelige instrumenter***. Hvis en medlemsstat beslutter i forbindelse med ~~en~~ ~~specifik grænse~~ ***et specifikt fælles projekt*** med en eller flere nabomedlemsstater fortsat at imødegå retlige hindringer i en specifik grænseoverskridende region i henhold til de effektive mekanismer, den har etableret på nationalt plan, eller som den har etableret formelt eller uformelt sammen med en eller flere nabomedlemsstater, er det ikke nødvendigt at vælge den mekanisme, der etableres under denne forordning. ~~Det samme gælder, når~~ ***Hvis*** en medlemsstat beslutter i forbindelse med ~~en specifik grænse~~ ***et specifikt fælles projekt*** med en eller flere nabomedlemsstater at deltage i en eksisterende effektiv mekanisme, der er etableret formelt eller uformelt af en eller flere nabomedlemsstater, forudsat at deltagelse i denne mekanisme er mulig, er det heller ikke nødvendigt at vælge den mekanisme, der etableres under denne forordning. ***Endelig er det ikke nødvendigt at vælge den mekanisme, der etableres under denne forordning, hvis en medlemsstat sammen med en eller flere nabomedlemsstater beslutter formelt eller uformelt at etablere en ny effektiv mekanisme til at imødegå retlige hindringer, der hæmmer gennemførelsen af et fælles projekt i grænseoverskridende regioner.*** Denne forordning går derfor ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målsætningerne for de grænseoverskridende regioner, hvor medlemsstaterne ikke har effektive mekanismer til at imødegå retlige hindringer —. [Ændring 13]

(28a) Denne forordning bør være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Den bør på ingen måde berøre medlemsstaternes suverænitet eller være i modstrid med deres forfatninger — [Ændring 14]

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning indføres der en **frivillig** mekanisme, der tillader en medlemsstat **før i forbindelse med et enkelt fælles projekt** i en grænseoverskridende region at anvende retlige bestemmelser fra en anden medlemsstat, hvis anvendelsen af retlige bestemmelser fra førstnævnte medlemsstat vil udgøre en **retlig hindring eller flere retlige hindringer**, der vil hæmme gennemførelsen af et fælles projekt ("mekanismen"). [Ændring 15]

2. Mekanismen omfatter en eller flere af følgende foranstaltninger:
 - a) indgåelsen af en europæisk grænseoverskridende forpligtelse, der er selveffektuerende
 - b) udstedelse af en europæisk grænseoverskridende erklæring, som vil kræve en lovgivningsprocedure i medlemsstaten.

 3. I denne forordning fastsættes der også bestemmelser om
 - a) organisationen af og opgaverne under grænsekoordinationspunkterne i medlemsstaterne
 - b) Kommissionens koordinerende rolle med hensyn til mekanismen
 - c) den retlige beskyttelse af personer, *der er bosat fast eller i en begrænset periode* i en grænseoverskridende region for så vidt angår mekanismen.
- [Ændring 16]

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på grænseoverskridende regioner som defineret i artikel 3, nr. 1).
2. Hvis en medlemsstat består af flere territoriale enheder med lovgivningsmæssige beføjelser, finder denne forordning også anvendelse på disse territoriale enheder, herunder på deres respektive myndigheder eller retlige bestemmelser.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "grænseoverskridende region": et territorium dækket af nabogrænseregioner langs med ~~landgrænser~~ **land- eller søgrænser** i to eller flere medlemsstater på NUTS 3-regionsniveau [**Ændring 17**]

- 2) "fælles projekt": enhver infrastruktur med en virkning i en bestemt grænseoverskridende region eller enhver tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, som leveres i en bestemt grænseoverskridende region, ***uanset om denne virkning kommer til udtryk på begge sider af grænsen eller kun på den ene side af den*** [Ændring 18]
- 3) "retlig bestemmelse": enhver retlig eller administrativ bestemmelse, regel eller administrativ praksis, der gælder for et fælles projekt, uanset om den er vedtaget eller gennemført af et lovgivende eller et udøvende organ
- 4) "retlig hindring": enhver retlig bestemmelse om planlægning, udvikling, ansættelse af personale, finansiering eller drift af et fælles projekt, der hindrer det iboende potentiale i en grænseregions interaktion på tværs af grænserne
- 5) "initiativtager": den aktør, som identificerer ~~den~~ ***en eller flere*** retlige ~~hindring~~ ***hindringer*** og udløser mekanismen ved at indgive et initiativdokument [Ændring 19]
- 6) "initiativdokument": det dokument, der er udarbejdet af en eller flere initiativtagere, og som udløser mekanismen

- 7) "den forpligtende medlemsstat": den medlemsstat, på hvis territorium en eller flere retlige bestemmelser fra en overførende medlemsstat vil finde anvendelse under en given europæisk grænseoverskridende forpligtelse ("forpligtelsen") eller en europæisk grænseoverskridende erklæring ("erklæringen"), eller hvor der i mangel af passende retlige bestemmelser vil blive etableret en juridisk ad hoc-løsning
- 8) "den overførende medlemsstat": den medlemsstat, hvis retlige bestemmelser vil finde anvendelse i den forpligtende medlemsstat under en given forpligtelse eller erklæring
- 9) "kompetent forpligtende myndighed": den myndighed i den forpligtende medlemsstat, der har kompetence til at acceptere anvendelsen af de retlige bestemmelser fra den overførende medlemsstat på sit territorium under en given forpligtelse, eller i tilfælde af en erklæring til at forpligte sig til at indlede den lovgivningsprocedure, der er nødvendig for at fravige nationale retlige bestemmelser
- 10) "kompetent overførende myndighed": den myndighed i den overførende medlemsstat, der har kompetence til at vedtage de retlige bestemmelser, som vil finde anvendelse i den forpligtende medlemsstat, og anvende disse på sit eget territorium eller begge dele

- 11) "anvendelsesområde": det område i den forpligtende medlemsstat, hvor den overførende medlemsstats retlige bestemmelser eller en juridisk ad hoc-løsning finder anvendelse.

Artikel 4

Medlemsstaternes muligheder for at imødegå retlige hindringer

1. Medlemsstaten ~~vælger~~ **kan** enten **vælge** at anvende mekanismen eller **vælge at** anvende ~~de eksisterende~~ **andre** metoder til at imødegå retlige hindringer, der hæmmer gennemførelsen af et fælles projekt i grænseoverskridende regioner ~~ved en bestemt grænse~~ med én eller flere nabomedlemsstater. [**Ændring 20**]
2. En medlemsstat kan ~~endvidere~~ i forbindelse med ~~en bestemt grænse~~ **et fælles projekt i grænseoverskridende regioner** med en eller flere nabomedlemsstater ~~beslutte at~~ deltage i en eksisterende effektiv metode, der er etableret formelt eller uformelt af én eller flere nabomedlemsstater, **eller skal anvende mekanismen i henhold til erklæringen**. [**Ændring 21**]

3. Medlemsstaterne kan også *på frivillig basis over for alle de berørte parter* anvende mekanismen i grænseoverskridende regioner på søgrænser eller *forbindelse med et fælles projekt* i *en* grænseoverskridende regioner *region* mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande eller et eller flere oversøiske lande og territorier. [Ændring 22]
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning, der træffes i henhold til denne artikel.

Artikel 5

Grænsekoordinationspunkter

1. Hvis en *Hver* medlemsstat vælger at anvende mekanismen, opretter den *opretter eller udpeger* et eller flere grænsekoordinationspunkter på en af følgende måder ved at: [Ændring 23]
 - a) udpege et grænseoverskridende koordinationspunkt som et særskilt organ på nationalt eller regionalt niveau eller på begge niveauer

- b) oprette et grænsekoordinationspunkt inden for en eksisterende myndighed eller et eksisterende organ på nationalt eller regionalt niveau
- c) overdrage yderligere opgaver til en egnet myndighed eller til et egnet organ som nationalt eller regionalt grænsekoordinationspunkt.

2. Forpligtende og overførende medlemsstater fastsætter ligeledes:

- a) om det er grænsekoordinationspunktet eller en kompetent forpligtende eller overførende myndighed, der kan indgå og undertegne en forpligtelse og beslutte, hvilken gældende national lov der skal fraviges fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forpligtelse, eller
- b) om det er grænsekoordinationspunktet eller en kompetent forpligtende eller overførende myndighed, der kan undertegne en erklæring, og formelt anføre deri, at den kompetente forpligtende myndighed træffer de nødvendige forholdsregler med hensyn til retsakter eller andre retsforskrifter, der skal vedtages af kompetente lovgivende organer i den pågældende medlemsstat inden for en bestemt tidsfrist.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de udpegede grænsekoordinationspunkter senest ved begyndelsesdatoen for anvendelsen af denne forordning.

Artikel 6

Grænsekoordinationspunkternes opgaver

1. Hvert grænsekoordinationspunkt har som minimum til opgave at:
 - a) gennemføre den procedure, der er fastsat i artikel 10 og 11
 - b) koordinere udarbejdelsen, undertegnelsen, gennemførelsen og overvågningen af alle forpligtelser og erklæringer vedrørende sin medlemsstats territorium
 - c) oprette og vedligeholde en database over alle grænsekoordinationspunkter vedrørende sin medlemsstats territorium
 - d) samarbejde, ~~i det omfang de findes,~~ med grænsekoordinationspunkterne i nabomedlemsstaten eller -staterne og med grænsekoordinationspunkterne i andre territoriale enheder, der har lovgivningsmæssige beføjelser, i koordinationspunktets egen medlemsstat eller i en anden medlemsstat
- [Ændring 24]**

- e) samarbejde med Kommissionen, og
- f) støtte Kommissionen for så vidt angår dennes database over forpligtelser og erklæringer.

2. Hver medlemsstat eller hver territorial enhed med lovgivningsmæssige beføjelser i denne medlemsstat kan beslutte at pålægge det relevante grænsekoordinationspunkt:

- a) i givet fald at indgå forpligtelser eller færdiggøre erklæringer i henhold til artikel 16, stk. 2 og artikel 17, stk. 2
- b) efter anmodning fra en bestemt initiativtager, at støtte denne initiativtager, bl.a. ved at identificere den kompetente forpligtende myndighed i den samme medlemsstat eller den kompetente overførende myndighed i en anden medlemsstat
- c) efter anmodning fra en bestemt kompetent forpligtende myndighed, som befinder sig i en anden medlemsstat ~~uden eget grænsekoordinationspunkt~~, at foretage en foreløbig analyse af et initiativdokument [**Ændring 25**]

- d) at overvåge gennemførelsen af alle forpligtelser og erklæringer vedrørende sin medlemsstats territorium
- e) at minde den kompetente forpligtende myndighed om at overholde de tidsfrister, der er fastsat i en given forpligtelse eller erklæring, og anmode om svar inden for en bestemt tidsfrist
- f) at underrette den myndighed, der fører tilsyn med den kompetente forpligtende myndighed, om eventuelle overskredne tidsfrister som fastsat i en given forpligtelse eller erklæring.

3. Hvis mindst én af flere retlige hindringer vedrører et spørgsmål om lovgivningsmæssig kompetence på nationalt plan, påtager det nationale grænsekoordinationspunkt sig de opgaver, der er fastsat i artikel 9-17, og koordinerer med det eller de relevante regionale grænsekoordinationspunkter i den samme medlemsstat, medmindre medlemsstaten har besluttet, at de opgaver, der er fastsat i artikel 14-17, overdrages til en kompetent forpligtende myndighed på nationalt plan.

4. Hvis ingen af de retlige hindringer vedrører et spørgsmål om lovgivningsmæssig kompetence på nationalt plan, påtager det regionale grænsekoordinationspunkt sig de opgaver, der er fastsat i artikel 9-17, og koordinerer med det eller de øvrige relevante regionale grænsekoordinationspunkter i den samme medlemsstat, i tilfælde hvor et fælles projekt vedrører mere end en territorial enhed, medmindre medlemsstaten har besluttet, at de opgaver, der er fastsat i artikel 14-17, overdrages til et nationalt grænsekoordinationspunkt. Det pågældende kompetente regionale grænsekoordinationspunkt holder det nationale grænsekoordinationspunkt underrettet om enhver procedure i forbindelse med en forpligtelse eller en erklæring.

Artikel 7

Kommissionens koordineringsopgaver

1. Kommissionen varetager følgende koordineringsopgaver:
 - a) samarbejde med grænsekoordinationspunkterne
 - b) *oprettelse*, offentliggørelse og ajourføring af en liste *database* over alle nationale og regionale grænsekoordinationspunkter [**Ændring 26**]

- c) oprettelse og vedligeholdelse af en database over alle forpligtelser og erklæringer.

1a. Kommissionen udarbejder en støttende kommunikationsstrategi med henblik på at:

- a) *fremme udvekslingen af bedste praksis*
- b) *tilvejebringe praktiske oplysninger om og fortolke denne forordnings emneområde og tematiske fokus og*
- c) *præcisere den nøjagtige procedure for indgåelse af en forpligtelse eller udstedelse af en erklæring. [Ændring 27]*

2. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt med hensyn til driften af den database, der er omhandlet i stk. 1, litra c), og de formularer, der skal anvendes, når der indgives oplysninger af grænsekoordinationspunkterne om gennemførelsen og anvendelsen af mekanismen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 23, stk. 2.

KAPITEL II

Procedure for indgåelse og undertegnelse af en forpligtelse og for undertegnelse af en erklæring

Artikel 8

Udarbejdelse og indgivelse af initiativdokumentet

1. Initiativtager identificerer ~~den~~ *en eller flere* retlige ~~hindring~~ *hindringer* med hensyn til planlægning, udvikling, ansættelse af personale, finansiering eller drift af et fælles projekt. [**Ændring 28**]
2. Initiativtager har en af følgende former:
 - a) det offentlige eller private organ, der har ansvaret for at tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre det fælles projekt
 - b) en eller flere lokale eller regionale myndigheder, der befinder sig i en bestemt grænseoverskridende region, eller som udøver offentlige beføjelser i denne grænseoverskridende region

- c) et organ med eller uden status som juridisk person, oprettet med henblik på grænseoverskridende samarbejde, som befinder sig i, eller som omfatter i det mindste delvist en bestemt grænseoverskridende region, herunder europæiske grupper for territorielt samarbejde i henhold til forordning (EF) nr. 1082/2006, euroregioner, Euregios og lignende organer
 - d) en organisation, som er oprettet på vegne af grænseoverskridende regioner med det formål at fremme grænseoverskridende territoriers interesser og fremme netværkssamarbejde mellem aktører og udveksling af erfaringer, som f.eks. Europæiske Grænseregioners Arbejdsfællesskab, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* eller Central European Service for Cross-border Initiatives, eller
 - e) flere af de enheder, der er omhandlet i litra a)-d), i fællesskab.
3. Initiativtager udarbejder et initiativdokument i overensstemmelse med artikel 9.
 4. Initiativtager indgiver initiativdokumentet for det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat og fremsender en kopi til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat.

Artikel 9

Initiativdokumentets indhold

1. Initiativdokumentet indeholder som minimum følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af det fælles projekt og dets baggrund, ~~den~~ **en eller flere** dertil svarende retlige ~~hindring~~ **hindringer** i den forpligtende medlemsstat og begrundelsen for at imødegå ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer**
[Ændring 29]
 - b) en liste over de specifikke retlige bestemmelser i den overførende medlemsstat, der imødegår ~~de~~ **en eller flere** retlige hindringer eller, hvis der ikke findes passende retlige bestemmelser, et forslag til en juridisk ad hoc-løsning
[Ændring 30]
 - c) en begrundelse for anvendelsesområdet
 - d) den formodede varighed eller, hvor det er behørigt begrundet, oplysninger om ubegrænset varighed
 - e) en liste over den eller de kompetente forpligtende myndigheder

- f) en liste over den eller de kompetente overførende myndigheder.
2. Anvendelsesområdet begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at sikre en effektiv gennemførelse af det fælles projekt.

Artikel 10

Foreløbig analyse af initiativdokumentet foretaget af den/*de* forpligtende **og overførende** medlemsstat/*medlemsstater* [Ændring 31]

1. Det kompetente grænsekoordinationspunkt *i den forpligtende medlemsstat* analyserer initiativdokumentet. Det samarbejder med alle kompetente forpligtende myndigheder og med det nationale eller i givet fald andre regionale grænsekoordinationspunkter i den forpligtende medlemsstat og med det nationale grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat. [Ændring 32]
- 1a. Senest tre måneder efter modtagelsen af et initiativdokument sender det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat sin foreløbige analyse til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat.*
[Ændring 33]

2. Senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen af initiativdokumentet iværksætter det kompetente grænsekoordinationspunkt *i den forpligtende medlemsstat* et eller flere af følgende tiltag, som fremsendes skriftligt til initiativtager: [**Ændring 34**]
- a) underretter initiativtager om, at initiativdokumentet er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 9 og derfor er gyldigt
 - b) anmoder om nødvendigt om indgivelse af et revideret initiativdokument eller yderligere specifikke oplysninger, samtidig med at det præciseres, hvorfor og i hvilket aspekt initiativdokumentet ikke betragtes som tilstrækkeligt
 - c) underretter initiativtager om sin vurdering af, at der ikke foreligger nogen retlig hindring, og angiver samtidig årsagerne hertil og henviser også til midlerne til domstolsprøvelse af denne afgørelse i henhold til den nationale lovgivning i den forpligtende medlemsstat
 - d) underretter initiativtager om sin vurdering af, at ~~den~~ *en eller flere* retlige ~~hindring~~ *hindringer* består af ét af de tilfælde, der er anført i artikel 12, stk. 4, og beskriver den forpligtende myndigheds forpligtelse til at ændre eller tilpasse denne retlige hindring [**Ændring 35**]

- e) underretter initiativtager om sin vurdering af, at ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** består af en af de situationer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, og begrundet afslaget på at ændre eller tilpasse denne retlige hindring og henviser til midlerne til domstolsprøvelse af denne afgørelse i henhold til den nationale lovgivning i den forpligtende medlemsstat [**Ændring 36**]
- f) forpligter sig over for initiativtager til at imødegå den eller de retlige hindringer inden for seks måneder, enten ved at undertegne en forpligtelse med grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat eller med den kompetente overførende myndighed, der er udpeget af den overførende medlemsstat, eller ved at foreslå en juridisk ad hoc-løsning inden for den forpligtende medlemsstats lovgivning
- fa) henviser initiativtageren til at vælge en eksisterende mekanisme som omhandlet i artikel 4, stk. 2, med henblik på at imødegå en eller flere retlige hindringer, der hæmmer gennemførelsen af det fælles projekt, eller til at fremsende initiativdokumentet til det kompetente organ inden for den relevante mekanisme* [**Ændring 37**]

fb) oplyser initiativtageren om, at en eller flere af de berørte medlemsstater har besluttet ikke at imødegå en eller flere af de retlige hindringer, som initiativtageren har peget på, og har begrundet denne beslutning skriftligt.
[Ændring 38]

3. I behørigt begrundede tilfælde kan den kompetente forpligtende myndighed forlænge den tidsfrist, der er omhandlet i stk. 2, litra f), en gang med op til højst seks måneder og underrette initiativtager og den overførende medlemsstat herom, samtidig med at det begrundes skriftligt.

Artikel 11

Foreløbig analyse af initiativdokumentet foretaget af den overførende medlemsstat

Ved modtagelsen af et initiativdokument skal det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat også udføre de opgaver, der er anført i artikel 10, stk. 2, og kan sende sin foreløbige reaktion til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat. **[Ændring 39]**

Artikel 12

Opfølgning på den foreløbige analyse af initiativdokumentet

1. Hvis det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat anmoder om et revideret initiativdokument eller yderligere specifikke oplysninger, foretager det en analyse af det reviderede initiativdokument eller de yderligere specifikke oplysninger eller begge dele og iværksætter tiltag senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen heraf, som om initiativdokumentet blev indgivet for første gang.
[Ændring 40]
2. Hvis det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat mener, at det reviderede initiativdokument stadig ikke er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 10, eller at de yderligere specifikke oplysninger stadig ikke er tilstrækkelige, underretter det senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen af det reviderede initiativdokument skriftligt initiativtager om sin beslutning om at bringe proceduren til ophør. Denne beslutning skal være behørigt begrundet.
[Ændring 41]

3. Hvis analysen foretaget af det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat eller den kompetente forpligtende myndighed konkluderer, at ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** som beskrevet i initiativdokumentet er baseret på en misforståelse eller en fejlfortolkning af den relevante lovgivning eller på manglen på tilstrækkelige oplysninger om den relevante lovgivning, afsluttes proceduren ved at underrette initiativtager om vurderingen af, at der ikke foreligger nogen retlig hindring. [**Ændring 42**]

4. Hvis ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** kun består i en administrativ bestemmelse, regel eller administrativ praksis i den forpligtende medlemsstat eller en administrativ bestemmelse, regel eller administrativ praksis, der klart adskiller sig fra en bestemmelse, der er vedtaget efter en lovgivningsprocedure, og derfor kan ændres eller tilpasses uden en lovgivningsprocedure, meddeler den kompetente forpligtende myndighed skriftligt initiativtager sin vilje til eller afvisning af at ændre eller tilpasse den relevante administrative bestemmelse, regel eller administrative praksis inden for otte måneder. [**Ændring 43**]

5. I behørigt begrundede tilfælde kan den kompetente forpligtende myndighed forlænge den tidsfrist, der er omhandlet i stk. 4, en gang med op til højst otte måneder og underretter initiativtager og den overførende medlemsstat herom, samtidig med at det begrundes skriftligt.

Artikel 13

Udarbejdelse af udkastet til forpligtelsen eller erklæringen

Grænsekoordinationspunktet eller den kompetente forpligtende myndighed i den forpligtende medlemsstat udarbejder på basis af initiativdokumentet et udkast til en forpligtelse eller til en erklæring i overensstemmelse med artikel 14.

Artikel 14

Indholdet af udkastet til forpligtelsen eller erklæringen

1. Udkastet til forpligtelsen indeholder som minimum følgende elementer:
 - a) beskrivelsen af det fælles projekt og dets baggrund, ~~den~~ **en eller flere** dertil svarende retlige ~~hindring~~ **hindringer** og begrundelsen for at imødegå ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer** [**Ændring 44**]

- b) listen over den eller de særlige retlige bestemmelser, der udgør ~~den~~ **en eller flere** retlige ~~hindring~~ **hindringer**, og som derfor ikke skal gælde for det fælles projekt [**Ændring 45**]
- c) anvendelsesområdet
- d) varigheden af anvendelsen og en begrundelse for denne varighed
- e) den eller de kompetente forpligtende myndigheder
- f) den særlige retlige bestemmelser fra den overførende medlemsstat, som skal gælde for det fælles projekt
- g) forslaget til en juridisk ad hoc-løsning, hvis der ikke findes nogen relevant retlig bestemmelse i den overførende medlemsstats retssystem
- h) den eller de kompetente forpligtende myndigheder
- i) den eller de myndigheder fra den forpligtende medlemsstat, der er ansvarlig for gennemførelse og overvågning

- j) den eller de myndigheder fra den overførende medlemsstat, der foreslås udpeget i fællesskab til gennemførelse og overvågning
- k) datoen for dens ikrafttrædelse.

Datoen for dens ikrafttrædelse, der er omhandlet i litra k), er enten den dato, hvor den sidste af de to grænsekoordinationspunkter eller den sidste af de kompetente myndigheder har underskrevet, eller datoen for meddelelsen til initiativtager.

2. I tilgift til de elementer, der er omhandlet i stk. 1, indeholder udkastet til forpligtelsen også datoen for dens anvendelse, som kan
- a) fastsættes til samme dato som datoen for dens ikrafttrædelse
 - b) fastsættes med tilbagevirkende kraft
 - c) udskydes til et senere tidspunkt i fremtiden.

3. I tilgift til de i stk. 1 omhandlede elementer indeholder udkastet til en erklæring en formel angivelse af, inden hvilken eller hvilke datoer de enkelte kompetente forpligtende myndigheder senest skal indgive et formelt forslag for det respektive lovgivende organ med henblik på en ændring af den nationale lovgivning i overensstemmelse hermed.

Den dato, der er omhandlet i første afsnit, må ikke være senere end tolv måneder efter udstedelsen af erklæringen.

Artikel 15

Videresendelse af udkastet til forpligtelsen eller erklæringen

1. Når den kompetente myndighed har udarbejdet udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, videresender den udkastet til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat:
 - a) senest ~~tre~~ **seks** måneder efter at have fremsendt oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, eller artikel 12, stk. 1 og 2 [**Ændring 46**]
 - b) senest inden for otte måneder, jf. artikel 12, stk. 4 og 5.

2. Når det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat har udarbejdet udkastet til forpligtelsen eller erklæringen eller, når det har modtaget udkastet fra den kompetente forpligtende myndighed, fremsender det udkastet til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat inden for tidsfristerne i stk. 1, litra a) eller b).
3. I begge tilfælde fremsendes der ligeledes en kopi til orientering til initiativtager.

Artikel 16

Den overførende medlemsstats opgaver med hensyn til at indgå og undertegne forpligtelsen eller undertegne erklæringen

1. Det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat gennemgår udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, der modtages i henhold til artikel 15, og iværksætter senest ~~tre~~ **seks** måneder efter modtagelsen af udkastet og efter høring af de kompetente overførende myndigheder et eller flere af følgende tiltag: [**Ændring 47**]

- a) erklærer sig enig i udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, undertegner to originaleksemplarer og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat
- b) erklærer sig enig i udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, og korrigerer eller supplerer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f) og h), undertegner to originaleksemplarer af det reviderede udkast til forpligtelsen eller erklæringen og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat
- c) afslår at undertegne udkastet til forpligtelsen eller erklæringen og videresender en detaljeret begrundelse til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat
- d) afslår at undertegne udkastet til forpligtelsen eller erklæringen og returnerer et ændret udkast til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat vedrørende de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra c), d) og, hvis det er relevant, litra g), og, for så vidt angår udkastet til forpligtelsen, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, sammen med en begrundelse for ændringerne.

2. I medlemsstater, hvor det er den kompetente overførende myndighed, der undertegner en forpligtelse eller erklæring, fremsender det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat i henhold til stk. 1, litra a) og b), **et af** de to originaleksemplarer undertegnet af den kompetente overførende myndighed **til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat**. [Ændring 48]
3. Når den overførende medlemsstat erklærer sig enig i at undertegne en forpligtelse eller en erklæring i overensstemmelse med stk. 1, litra a) eller b), bekræfter eller afviser den desuden udtrykkeligt, at den eller de kompetente myndigheder, der foreslås udpeget i fællesskab til gennemførelse og overvågning af forpligtelsen eller erklæringen i henhold til artikel 14, stk. 1, litra j), påtager sig disse opgaver, som skal udføres i anvendelsesområdet.

Artikel 17

Den forpligtende medlemsstats opgaver med hensyn til at indgå og undertegne forpligtelsen eller undertegne erklæringen

1. Det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat behandler svaret fra det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat og iværksætter senest ~~en måned~~ **tre måneder** efter modtagelsen et eller flere af følgende tiltag, der fremsendes skriftligt til den kompetente overførende myndighed:
[Ændring 49]
 - a) for så vidt angår **artikel 16**, stk. 2 **1**, litra a), færdiggør det forpligtelsen eller erklæringen, undertegner ~~to~~ **tre** originaleksemplarer og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat med henblik på undertegnelse **[Ændring 50]**

- b) for så vidt angår **artikel 16**, stk. 2 1, litra b), ændrer det forpligtelsen eller erklæringen vedrørende de oplysninger i udkastet til forpligtelsen eller erklæringen, der er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra f) og h), i overensstemmelse hermed, færdiggør forpligtelsen eller erklæringen, undertegner ~~to~~ **tre** originaleksemplarer og returnerer det ene til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat med henblik på undertegnelse [**Ændring 51**]
- c) for så vidt angår **artikel 16**, stk. 2 1, litra c), underretter det initiativtager og Kommissionen, og tilføjer samtidig begrundelsen som anført af den kompetente overførende myndighed [**Ændring 52**]
- d) for så vidt angår **artikel 16**, stk. 2 1, litra d), behandler det ændringerne og fortsætter enten som under litra b) eller ~~iværksætter endnu en procedure i henhold til artikel 9~~ **som under litra c)** og redegør for, hvorfor alle eller nogle af ændringerne ikke kunne godtages af den kompetente forpligtende myndighed. [**Ændring 53**]

2. Efter modtagelse af forpligtelsen eller erklæringen, der også er undertegnet af det kompetente grænsekoordinationspunkt eller den kompetente overførende myndighed i tilfælde af stk. 1, litra a) eller b), ~~eller, hvis det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat har reageret positivt under den anden procedure i medfør af stk. 1, litra d),~~ sørger det kompetente grænsekoordinationspunkt i den forpligtende medlemsstat for at: **[Ændring 54]**
- a) fremsende den endelige forpligtelse eller erklæring til initiativtager
 - b) fremsende det andet originaleksemplar til det kompetente grænsekoordinationspunkt i den overførende medlemsstat
 - c) fremsende en kopi til alle kompetente forpligtende myndigheder
 - d) fremsende en kopi til koordinationspunktet på EU-plan og
 - e) anmode det kompetente organ i den forpligtende medlemsstat, der er ansvarlig for offentliggørelser, om at offentliggøre forpligtelsen eller erklæringen.

KAPITEL III

Gennemførelse og overvågning af forpligtelser eller erklæringer

Artikel 18

Gennemførelse af forpligtelsen

1. Oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra c), og fremsendt til alle kompetente forpligtende myndigheder, ledsages af en tidsplan, ifølge hvilken enhver af disse myndigheder i givet fald ændrer enhver forvaltningsakt, der er vedtaget i henhold til gældende lovgivning vedrørende det fælles projekt, og vedtager enhver forvaltningsakt, der er nødvendig for at anvende forpligtelsen på det fælles projekt med henblik på anvendelse af den retlige bestemmelse fra den overførende medlemsstat eller en juridisk ad hoc-løsning.
2. En kopi af tidsplanen fremsendes til det nationale grænsekoordinationspunkt og i givet fald til de regionale grænsekoordinationspunkter i den forpligtende medlemsstat.

3. Enhver forvaltningsakt som omhandlet i stk. 1 vedtages og meddeles initiativtager, navnlig det offentlige eller private organ, der har ansvaret for at tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre et fælles projekt, i overensstemmelse med den nationale lov, der finder anvendelse på sådanne forvaltningsakter.
4. Når alle forvaltningsakter med hensyn til et givet fælles projekt er vedtaget, underretter grænsekoordinationspunktet i den forpligtende medlemsstat grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat og koordinationspunktet på EU-plan.
5. Grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat underretter i givet fald de kompetente overførende myndigheder.

Artikel 19

Gennemførelse af erklæringen

1. Hver enkelt kompetent forpligtende myndighed, der er nævnt i en erklæring i henhold til artikel 14, stk. 3, indgiver senest den dato, der er anført i den undertegnede erklæring, et formelt forslag for det respektive lovgivende organ med henblik på ændring af de nationale retlige bestemmelser i overensstemmelse hermed.

2. Hvis tidsfristen i den undertegnede erklæring ikke kan overholdes, navnlig på grund af forstående valg til det kompetente lovgivende organ, underretter den kompetente forpligtende myndighed skriftligt initiativtager og det kompetente grænsekoordinationspunkt i både den forpligtende og overførende medlemsstat.
3. Når et formelt forslag er blevet indgivet for det respektive lovgivende organ, holder den respektive kompetente forpligtende myndighed løbende initiativtager og det kompetente grænsekoordinationspunkt i både den forpligtende og overførende medlemsstat skriftligt underrettet om overvågningen i det respektive lovgivende organ, og det hver sjette måned efter datoen for den formelle indgivelse.
4. Efter ikrafttrædelsen af den lovgivningsmæssige ændringsretsakt eller dennes offentliggørelse i det officielle lovtidende eller begge dele, ændrer hver kompetent forpligtende myndighed enhver forvaltningsakt, der er vedtaget i henhold til gældende national lov, med hensyn til det fælles projekt og vedtager enhver forvaltningsakt, der er nødvendig for at anvende de ændrede retlige bestemmelser på det fælles projekt.

5. Enhver forvaltningsakt som omhandlet i stk. 4 vedtages og meddeles initiativtager, navnlig det offentlige eller private organ, der har ansvaret for at tage initiativ til eller både tage initiativ til og gennemføre et fælles projekt, i overensstemmelse med den nationale lov, der finder anvendelse på sådanne forvaltningsakter.
6. Når alle forvaltningsakter med hensyn til et givet fælles projekt er vedtaget, underretter grænsekoordinationspunktet i den forpligtende medlemsstat grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat og koordinationspunktet på EU-plan.
7. Grænsekoordinationspunktet i den overførende medlemsstat underretter i givet fald de kompetente overførende myndigheder.

Artikel 20

Overvågning af forpligtelser og erklæringer

1. Baseret på de forvaltningsakter, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1 og artikel 19, stk. 4, beslutter den forpligtende og den overførende medlemsstat, om overvågningen af anvendelsen af en forpligtelse eller af den ændrede nationale lovgivning i medfør af en erklæring skal overdrages til myndighederne i den overførende medlemsstat, navnlig som følge af deres ekspertise med de overførte retslige bestemmelser, eller til myndighederne i den forpligtende medlemsstat.
2. Hvis overvågningen af anvendelsen af de overførte retlige bestemmelser overdrages til myndighederne i den overførende medlemsstat, træffer den forpligtende medlemsstat afgørelse efter aftale med de overførende medlemsstater om, hvorvidt myndighederne i den overførende medlemsstat udfører overvågningen af en af de berørte parter på vegne af myndighederne i den forpligtende medlemsstat og i deres navn eller på deres vegne, men i eget navn.

KAPITEL IV

Retsbeskyttelse i forbindelse med anvendelse og overvågning af forpligtelser og erklæringer

Artikel 21

Retsbeskyttelse i forbindelse med anvendelse af en forpligtelse og en erklæring

1. Enhver person, som er bosat på det territorium, der er omfattet af en forpligtelse eller en erklæring, eller som uden at være bosat på det pågældende territorium er bruger af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, der leveres på dette territorium ("person bosat i en grænseoverskridende region"), og som mener sig krænket ved handlinger eller undladelser i forbindelse med anvendelsen af en retlig bestemmelse fra en overførende medlemsstat i medfør af en forpligtelse eller en erklæring, har ret til domstolsprøvelse for retsinstanserne i den forpligtende medlemsstat.
2. De kompetente retsinstanser med hensyn til domstolsprøvelse af enhver forvaltningsakt vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 5. skal dog udelukkende være retsinstanser i den medlemsstat, hvis myndigheder udstedte forvaltningsakten.

3. Intet i denne forordning er til hinder for, at personer kan gøre brug af deres nationale forfatningsmæssige klageadgang over for myndigheder, som er parter i en forpligtelse, for så vidt angår:

- a) administrative afgørelser om aktiviteter, der udføres i henhold til en forpligtelse
- b) adgang til tjenesteydelser på deres eget sprog og
- c) adgang til oplysninger.

I sådanne tilfælde ligger kompetencen hos de kompetente retsinstanser i de medlemsstater, i henhold til hvis forfatning der er klageadgang.

Artikel 22

Retsbeskyttelse i forbindelse med overvågning af forpligtelser og erklæringer

1. Når den kompetente overførende myndighed har accepteret at overvåge anvendelsen af de retlige bestemmelser fra den overførende medlemsstat på det relevante område og kan handle i sit eget navn over for personer bosat i den grænseoverskridende region i den forpligtende medlemsstat, er de kompetente retsinstanser med hensyn til domstolsprøvelse af enhver handling eller undladelse foretaget af denne myndighed retsinstanserne i den medlemsstat, hvor disse personer har deres lovlige bopæl.
2. Når den kompetente overførende myndighed har accepteret at overvåge anvendelsen af de retlige bestemmelser fra den forpligtende medlemsstat på dennes territorium, men ikke kan handle i sit eget navn over for personer bosat i den grænseoverskridende region, er de kompetente retsinstanser med hensyn til domstolsprøvelse af enhver handling eller undladelse foretaget af denne myndighed retsinstanserne i den forpligtende medlemsstat, herunder også for personer, som har deres lovlige bopæl i den overførende medlemsstat.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Koordinationsudvalget for de Europæiske Struktur- og Investeringsfonde, der er oprettet i henhold til artikel 108, stk. 1, i forordning (EU) ... [den nye forordning om fælles bestemmelser]. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 24

Gennemførelsesbestemmelser i medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne træffer passende bestemmelser for at sikre en effektiv anvendelse af denne forordning.

2. Senest den ... [datoen for anvendelsen af denne forordning] underretter medlemsstaterne Kommissionen om eventuelle bestemmelser, der er vedtaget i henhold til stk. 1.
3. Kommissionen offentliggør de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne.

Artikel 25

Rapportering

1. Senest dd mm åååå [dvs. den første dag i den måned, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse + ~~fem~~ **tre** år] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget en rapport med en vurdering af anvendelsen af denne forordning baseret på indikatorer om effektivitet, virkningsgrad, relevans, merværdi på europæisk plan og muligheder for forenkling.
2. ***I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, henviser Kommissionen navnlig til denne forordnings geografiske og tematiske anvendelsesområde som defineret i henholdsvis nr. 2 og 3 i artikel 3.***

3. ***Inden rapporten udarbejdes, gennemfører Kommissionen en offentlig høring af de forskellige berørte aktører, herunder lokale og regionale myndigheder og civilsamsfundsorganisationer. [Ændring 55]***

Artikel 26

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den ... [den første dag i den måned, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse + et år,].

Dog anvendes artikel 24 fra den ... [den første dag i den måned, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand